

altid, at det lidt ældre Barn først maatte vokse sig til Modtagelsen af, hvad hun selv bar i saa fuld Bevidsthed. Imod den voksne Ungdom var hun hjælpsom og livligt ansporende, naar hun saa Modtagelighed, Lyst og redelig Vilje, men ubarmhjertig knusende over for Vigtighed og Indbildskhed. Det, hun vilde, var altid det rette, men Maaden var ofte uheldig, saa hun ikke naaede det Maal, hun stræbte til, atter et Tegn paa hendes kantede Ejendommelighed i denne Gennembrudstid.“

Efter 5 Aars Ophold paa Færøerne fulgte hun med Fru Wesenberg tilbage til København og fortsatte sin Gerning der, til Børnenes Skoletid var endt.

Fru Elise Aubert skriver i sin Nekrolog over Johanne Futtrup i „Morgenbladet“ om Opholdet paa Færøerne: „Disse Ungdomsaar paa de fjerntliggende Øer har vistnok øvet en bestemmende Indflydelse paa hele hendes Udvikling.

Hun dvælede altid med stor Kærlighed ved Minderne fra dette Ophold. De haardføre Øboeres Levevis, deres Nøjsomhed og Udholdenhed i Kampen for Tilværelsen havde gjort et uudsletteligt Indtryk paa hende, maaske fremkaldt de Egenskaber, som i senere Aar vare saa sammenvoksede med hendes Karakter: *en urokkelig Frejdighed* og *en ubetvingelig Energi*, parret med stor Nøjsomhed i Livsvaner og Fordringsløshed i Omgang med Mennesker.

Der findes flere Skildringer af Færøernes Natur og Folkeliv fra Frøken Futtrups Pen, og aldrig forstod hun bedre at fængsle sine Tilhørere, end naar hun meddelte sine Indtryk fra Færøerne.“

At det var ved den grundtvigske Oplysning, hun omsider havde fundet Hvile i Barnetroen, og at hun fra denne hentede sit klare Syn over Livet, det sporedes i alt, hvad hun talte og skrev. Alle Tidens Bevægelser i *kirkelig, folkelig, litterær* og *politisk* Retning interesserede og fyldte hende, og adskillige Indlæg i Dagens Spørgsmaal fremkom saa vel særskilt udgivne *) som i kirkelige Blade fra hendes Pen, som oftest under Pseudonymet: *Lia Flejn*.**)

Man kan imidlertid ikke sige, at Johanne Futtrup er trængt igennem som *Forfatterinde*, thi polemiske Artikler har

*) F. Eks. „Et Erfaringsvidnesbyrd“ (til Professor Heegaard) og „Fra de Talendes Lejr“ som Svar paa Camilla Collets „Fra de Stummes Lejr“.

**) Man fortæller en Samtale imellem to bekendte Præster. A.: „Kan du ikke sige mig, hvem denne Lia Flein er? jeg synes aldrig, jeg har hørt ham nævne før?“ B.: „Det er ingen „ham“, det er en Dame.“ A.: „Det skal du ikke bilde mig ind, at en Dame har skrevet den Artikel.“ Men det var dog Johanne Futtrup. *Forf.*